

בית משפט השלום באילת

23 אפריל 2013

ת"פ 27118-08-12 מדינת ישראל נ' להיאני ואח'

בפני כב' השופטת שוש שטרית

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. ישראל להיאני
2. נתנאל להיאני - נדרן

<#2#>

נוכחים:

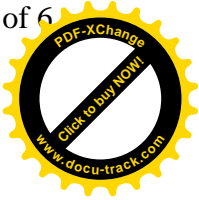
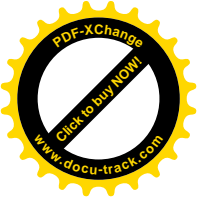
ב"כ המאשימה – עו"ד אלפסי
הנאשם 1 וב"כ – עו"ד כהן

פסק דין ללא הרשעה לנאשם 1

1. במסגרת הסדר דיוני אליו הגיעו הצדדים ביום 5.9.2012 הודו והורשעו הנאשמים 1-2 בביצוע עבירה של תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: החוק).

עניינו של נאשם 2 הסתיים עת ניתן ביום 26.2.2013 פסק דין ללא הרשעה והושת עליו עונש הכולל צו של"צ, התחייבות ופיצוי כספי למתלוננים.

2. נאשם 1 הודה והורשע בביצוע 3 עבירות נוספות. איומים, תקיפת שוטר, ובהתנגדות למעצר. על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.8.2012 נפשו הנאשמים במלון סיאסטה באילת, ובסמוך לשעה 00:20 חגגו עם אתרים, בלובי המלון מסיבת יום הולדת למי מהם, כשזו מלווה במוסיקה רועשת, נרגילות ומשקאות אלכוהוליים. קצין הביטחון ראגב גאנם (להלן: ראגב) העיר לחבורה על הרעש וביקש להנמיך את עוצמת המוסיקה. למקום הגיעה קב"טית נוספת קרן משה ויחד עם ראגב ניסו בהמשך למנוע מהנאשמים והאתרים להשתמש במעלית ולהרעיש. במעמד האמור, נאשם 1 איים על המאבטח ראגב כשאמר לו

בית משפט השלום באילת

23 אפריל 2013

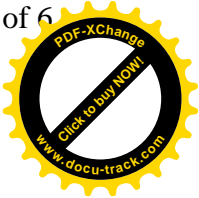
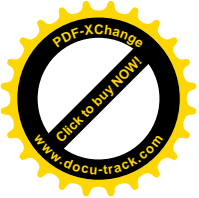
ת"פ 27118-08-12 מדינת ישראל נ' להיאני ואח'

שאם יכנס למעלית הוא יגמור אותו, על המאבטחת קרן איים שיכה אותה. בהמשך הכה את ראגב במכת אגרוף בחזה, ראגב הכה אותו חזרה במכת אגרוף. מנכ"ל המלון מר יוסף קליש (להלן: **המנכ"ל**) הוזעק למקום ונאשם 1 תקף גם אותו במכת אגרוף לכתף, המנכ"ל התגונן וחיבט במכת איגרוף בלסת הנאשם. לאחר שהגיעה למקום ניידת משטרה עם השוטרים בן בוטביה ולירון לוי, השתולל הנאשם 1 וניסה למנוע מהשוטרים לעוצרו תוך שהוא בועט בשוטר בוטביה בראשו ואיים כי יהרוג אותו.

3. בטיעונו לעונש עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פיצויי למתלוננים וחתימה על התחייבות. הפנה לחלק בתסקיר לפיו עולה כי הנאשם לקח אחריות באופן חלקי. טען כי הנאשם לא הפנים את הפסול שבמעשיו וקיים חשש כי יחזור על אלה. עוד הוסיף כי במסגרת שיקולי הגמול וההרתעה, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, ועמד על הערך הנפגע בתקיפת אנשי בטחון והמסר היוצא מפסיקת בתי המשפט במקרים אלה.

4. מנגד, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת התסקיר ולבטל את הרשעת הנאשם. טען כי מדובר בנאשם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי שהגיע לבלות באילת עם הוריו ואחיו, ושבהלך מסיבת אירוסין שבה עם אחרים אלכוהול, והגם שנהג יחד עם אחיו באלימות, המדובר באירוע חריג להתנהגותו בדרך כלל. עוד ציין את הודאתו בהודמנות הראשונה, את העובדה כי התקיפה לא הותירה נזק וחבלות אצל המתלוננים. חזר והדגיש כי הנאשם משרת בצבא קבע והשארת ההרשעה על כנה עלולה לגרום לפיטוריו וכבר כעת ובשל ההליך המשפטי נגדו, נמנעות ממנו הטבות. הפנה לפסיקה בקשר עם רמת הענישה הנוהגת במקרים אלה, סקר את הלכת כתב ורומנו וטען כי המקרה נופל בגדר אותם מקרים חריגים שבהם ניתן לוותר על ההרשעה.

5. נוכח העבירות אותן ביצע נאשם 1 וחלקו הדומיננטי יותר בנסיבות המתוארות בכתב האישום, התבקשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר הוגשה ביום 17.4.2013 וממנה נלמד כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות. לאחר התלבטות לא קלה

בית משפט השלום באילת

23 אפריל 2013

ת"פ 27118-08-12 מדינת ישראל נ' להיאני ואח'

שנימוקיה יובאו בהמשך הדברים, ולאחר שחזרתי ועיינתי בכתב האישום המתוקן, שמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקיר שירות המבחן מצאתי לבטל הרשעתו של הנאשם.

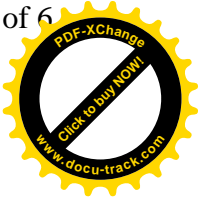
6. הנאשם יליד 1989, רווק ונעדר עבר פלילי. שירות המבחן בתסקיר מיום 25.12.2012 המליץ לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף 150 שעות, חתימה על התחייבות ופיצוי למתלוננים.

השירות מסר כי הנאשם משרת בצבא קבע מזה כשנה וחצי כאחראי מחסן בסיס חצרים. התרשם כי מדובר בבחור צעיר בעל יכולות קוגניטיביות ומילוליות תקינות אשר לאורך חייו תפקד באופן אחראי ויציב כפי שבא לידי ביטוי בעברו הלימודי והצבאי. עוד התרשם מאדם בעל מערכת ערכים תקינה אשר ניכר כי מתפקד היטב במסגרות בעלות גבולות חיצוניים ברורים. הוסיף, כי נראה שבמצבי לחץ ותסכול חווה קושי בביטוי רגשי ישיר ועלול להגיב באופן בלתי מווסת כלפי הסובבים אותו, כשלצד זאת, ניכר כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מציב גבול חיצוני ומעורר חשיבה והרתעה באשר להתנהגותו במסגרת העבירה. בתיאורו את העבירה התקשה הנאשם לבחון את קשייו להתמודד באופן תקין עם הסיטואציה בה עמד ונטה לצמצם מחומרת התנהגותו, אולם הביע עמדתו לפיה ערך תהליך של הפקת לקחים מהאירוע.

7. הכלל הוא כי מי שמבצע עבירה פלילית מורשע בדין. סטייה מן הכלל תהא רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהן הנזק שעלול להיגרם לנאשם מסוים כתוצאה מההרשעה, אינו שקול כנגד העיקרון האמור. ראה בע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש ואח', פ"ד נ(3) 682:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם יורשע בעבירות שיוחסו לו, זהו הכלל. הסמכות לבית המשפט להסתפק בהעמדת הנאשם במבחן בלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן".

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, מנה בית המשפט, רשימת שיקולים המהווים חלק משיקולי בית המשפט, ביניהם ולפיהם יש לבחון ולשקול את טיב העבירה, חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם, הסבירות

בית משפט השלום באילת

23 אפריל 2013

ת"פ 27118-08-12 מדינת ישראל נ' להיאני ואח'

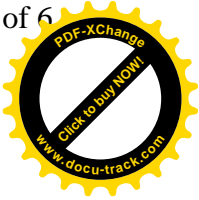
שהנאשם יעשה עבירות נוספות בעתיד ועוד. בכל מקרה נקבע כי בית המשפט יביא לנגד עיניו את נסיבות העניין שלפניו – לרבות אופיו של הנאשם ועברו.

בענייננו ב"כ הנאשם חזר וטען כי הותרת ההרשעה על כנה עלולה להביא לפיטוריו של הנאשם. הגם שלא הוכח בפניי באופן חד משמעי מצב של פגיעה בתעסוקתו, אצא מנקודת הנחה כי אכן יהיה בהרשעה כדי לפגוע במידה מסוימת באפשרויות תעסוקתו, הן בהווה והן בעתיד. יחד עם זאת, שאלת הפגיעה בתעסוקה אינה חזות הכל ויש לבחון את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, בראש ובראשונה.

בענייננו אין מדובר רק בעבירות אלימות, אלא כאלה המבוצעות כלפי שוטר ומאבטחים ומנכ"ל המלון, נסיבות המעשה מלמדות על כך שהנאשם יחד עם אחיו (נאשם 2) התנהג כבריון במקום ציבורי כשהאירוע הולך ומתפתח לכדי אלימות ולא רק כלפי המאבטח אלא גם כלפי מנכ"ל המלון ושוטר שהוזעק למקום. למעשי התקיפה הוסיף הנאשם ואיים על המתלוננים. עבירות אלימות כבר נקבע, מחייבות ענישה מוחשית ומרתיעה והדבר מקבל משנה תוקף עת מדובר בכאלה המבוצעות כלפי שוטרים המופקדים על הסדר הציבורי ועל שלום הציבור ובטחוננו. פגיעה בשוטר היא הפרה ופגיעה קשה בערך חברתי, כך גם פגיעה במאבטחים המופקדים על השמירה והסדר במקום עבודתם שרוב המכריע של המקרים מהווה מקום ציבורי.

המסר כלפי עבירות אלימות בכלל ואלימות כלפי אנשי חוק בפרט צריך ויהיה מסר ברור של ענישה בדמות מאסר מאחורי סורג ובריח.

לצד האמור, מחויב בית המשפט בבחינת עניינו של הנאשם הספציפי העומד מולו. הענישה כבר נקבע, היא אינדיווידואלית ונגזרת של שיקולים רבים בניהם ועיקרם חומרת העבירה, נסיבות ביצועה ותוצאותיה כשבין אלה שוקל ובוחר בית המשפט נסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו ועוד. במקרה לפניי למדנו על נסיבות ביצוע העבירה ולפיהן הנאשם עצמו הוכה פעמיים על ידי המאבטח ומנכ"ל המלון, גם למדנו מתסקיר שירות המבחן על הקושי

בית משפט השלום באילת

23 אפריל 2013

ת"פ 27118-08-12 מדינת ישראל נ' להיאני ואח'

שהיה לנאשם בהתמודדותו עם המקרה שהוא הראשון בחייו. למדנו כי אין מקרה זה אופייני לו והוא מהווה אירוע נקודתי חד פעמי בשלו הביע הנאשם צער והפיק לקחים הן בשיחותיו עם השירות ובעיקר מההליך הפלילי שהתנהל כנגדו וכלל את מעצרו מאחורי סורג ובריח, לראשונה בחייו, משך למעלה משבוע ומעצר בית משך מספר חודשים.

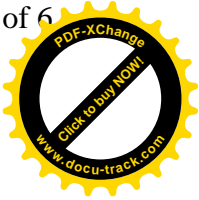
באשר לתוצאות תקיפתו את המתלוננים אין חולק כי לא נגרם להם נזק פיזי כזה או אחר והם לא הצטרכו לכל טיפול רפואי.

בהינתן כל האמור, ומשנמצא כי עברו הפלילי של הנאשם ללא דופי, כי הוא מקיים אורח חיים נורמטיבי ובעל מערכת ערכים תקינה אשר ניכר כי מתפקד היטב במסגרות בעלות גבולות חיצוניים ברורים, והסיכוי לחזרה וביצוע עבירות דומות בעתיד הוא נמוך, ולאלה אוסיף כי הרשעת הנאשם הצעיר בגילו יש בה הכתמה בפלילים והשפעה על דימויו העצמי, המסקנה המתבקשת וכאמור היא – כי יש לבטל הרשעתו, שכן בבחינת המקרה לאור הקווים המנחים שהותוו בפרשת כתאב, נמצא כי מתקיימים מרבית המבחנים המטים את הכף לאי הרשעה וניתן לוותר על הרשעתו של הנאשם מבלי שתפגע מידת ההרתעה והגמול הנדרשים במקרה זה.

8. מכל האמור, אני מבטלת את הרשעתו של הנאשם ומשיתה עליו את העונשים הבאים:

הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 150 שעות בהתאם לתוכנית שיערוך עבורו שירות המבחן. הובהר לנאשם כי הפרת צו השל"צ עשויה לגרום להפקעתו ולחידוש המשפט ולדיון מחודש בשאלת ההרשעה והעונש. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה, ניתן יהיה הרבר להיעשות על ידי שירות המבחן, תוך דיווח לבית המשפט, ללא צורך במתן החלטה.

הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ אשר יהיה עליו לשלם באם בתוך שנה מהיום יעבור על כל עבירת אלימות.

בית משפט השלום באילת

23 אפריל 2013

ת"פ 27118-08-12 מדינת ישראל נ' להיאני ואח'

הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן ע"ת 1 (ראגב גנאם - קצין בטחון) ופיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן ע"ת 3 (יוסף קלוש - מנכ"ל המלון) ופיצוי בסך 2,500 ₪ למתלונן ע"ת 6 (בן בוטביה - שוטר), התשלום יבוצע בפעם אחת תוך 60 ימים מהיום, יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלוננים על פי כתובתם שבכתב האישום.

מוצגים – יושמדו/יחולטו לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור כחוק.

<#7#>

ניתן והודע היום י"ג אייר תשע"ג, 23/04/2013 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת

הוקלד על ידי קרן שטרית